

NAJCZĘSTSZE GRZYBOWE POMYŁKI,
CZYLI GRZYBY JADALNE I PODOBNE DO NICH
GRZYBY NIEJADALNE / TRUJĄCE
- PORÓWNANIE-

GRZYBOWE POMYŁKI	
GRZYBY TRUJĄCE/NIEJADALNE	GRZYBY JADALNE
Muchomor sromotnikowy	Czubajka kania, gąska zielonka, gołąbek zielonawy
Muchomor plamisty	Czubajka kania
Lisówka pomarańczowa	Pieprznik jadalny
Goryczak żółciowy	Borowik szlachetny
Pieczarka żółtawa	Pieczarka polna, dwuzarodnikowa, zaroślowa
Mleczaj welnianka	Mleczaj rydz
Maślanka wiązkowa	Opieńka miodowa
Gąska siarkowa	Gąska zielonka
Piestrzenica kasztanowata	Smardz jadalny (chroniony w stanie naturalnym)
Czubajeczka ostrołuskowa	Czubajka kania
Czubajka czerwieniejąca (odmiana <i>bohemica</i>)	Czubajka kania

1. **Trujący muchomor sromotnikowy** - często mylony z jadalną czubajką kanią, gąską zielonką i gołąbkim zielonawym!

Trujący - MUCHOMOR SROMOTNIKOWY (ZIELONAWY)

Kapelusz oliwkowozielony lub białawozielony, często z jaśniejszym brzegiem, najpierw okrągły, u dojrzałych egzemplarzy płaski, o średnicy do 15 cm. Błaski gęste, zawsze czysto białe, nieprzyrośnięte do trzonu. **Trzon wysmukły, pusty, z zygzakowatym wzorkiem jak skóra węża, z gładkim wiszącym mankietowatym pierścieniem (który czasem też wcześniej odpada).** Przy podstawie gruba bulwa otoczona na brzegu **bloniastą pochwą.** Miąższ u młodych owocników biały, prawie bez zapachu, później pachnie lekko słodkavo aż do zapachu miodu.

Występowanie: VI-X w lasach liściastych i iglastych, ogrodach i parkach, zwłaszcza pod dębami i bukami.

Uwaga!!! GRZYB ŚMIERTELNIE TRUJĄCY!!! (pierwsze objawy zatrucia – kolkowate bóle brzucha, wymioty, trwała biegunka – występują przeważnie dopiero po 9-12 h od chwili spożycia!!!) Już mała ilość owocnika wystarcza, aby śmiertelnie otruć dorosłego człowieka. Toksyny, z których najważniejsza jest amanityna (uszkadzają przede wszystkim wątrobę) są odporne na gotowanie i suszenie!

2. **Trujący muchomor plamisty** - często mylony z jadalną czubajką kanią.

Trujący - MUCHOMOR PLAMISTY

Kapelusz szarobrązowy do żółtobrązowego, z białymi, zmywalnymi łatkami; najpierw kulisty, wyrosnięty płaski, o średnicy 5-10 cm, u całkowicie rozwiniętych egzemplarzy na brzegu wyraźnie karbowany, blaszki gęste, białe, trzon wysmukły biały, z gładkim pierścieniem od strony zewnętrznej, przy podstawie ukośnie zakończony szeroką bulwką. Miąższ biały, nie zabarwia się po przekrojeniu, zapach przypomina rzodkiewkę.

Występowanie: VII do XI w lasach liściastych i iglastych, lubi gleby piaszczyste.

Uwaga!!! GRZYB TRUJĄCY!!! Powoduje zatrucia z objawami atropinowymi. Objawy zatrucia występują po 1-4 godzin po spożyciu grzyba, w postaci wymiotów, osłabienia i dużego zmęczenia, suchości błon śluzowych i gardzieli, dalej bólu i zawrotów głowy, rozszerzenia źrenic do maksimum, zaburzenia akomodacji i widzenia. Występuje zaczerwienienie twarzy, przyspieszenie akcji serca, zaburzenie równowagi, silne pobudzenie psychoruchowe, któremu towarzyszą omamy wzrokowe i słuchowe. Spożycie może spowodować zgon.

Jadalna - CZUBAJKA KANIA (tzw. sowa)

Owocnik w kształcie parasola. Kapelusz u młodych kulisty, u dojrzałych z garbkiem na szczycie, średnica nawet do 20 cm. Powierzchnia pokryta szaro-brązowymi łuskami. Hymenofor blaszkowy, blaszki białawe, szerokie, wolne, gęste.

Trzon wysmukły, wysoki, u podstawy zakończony bulwą. **Powierzchnia szaro-brązowa, z ciemniejszym deseniem. Na trzonie ruchomy pierścień.** Miąższ biały, niezmienny.

Jadalny tylko kapelusz, trzon łykowany, wewnątrz pusty.

Występowanie: rośnie w przerzedzonych lasach, przede wszystkim w liściastych i na skraju lasów, przeważnie grupami.

Jadalna – GASKA ZIELONKA

Owocnik średniej wielkości.

Kapelusz mięsisty, wypukły, kolor zielonkawo-oliwkowy, blaszki siarkowo-żółte, powierzchnia kapelusza jest gładka i czasem lepka, łatwo daje się zdjąć. Trzon żółtawy. **Mięsz kremowy.** Trzon dość długi, prosty, zwykle głęboko tkwiący w piaszczystej glebie. Brak pierścienia i pochwy. U starszych pokryty kosmkami. **Smak i zapach przypomina mąkę i świeże ogórki.**

Występowanie: późną jesienią, w lasach iglastych, na glebach piaszczystych, wzdłuż dróg leśnych.

Jadalny – GOŁĄBEK ZIELONAWY

Kapelusz średnicy 6-12 cm, żółtozielonawy do niebieskozielonawego, **miejscami lub także cały żółtawo blaknący.** Skórka poletkowato -łuskowato pękająca, zawsze matowa i bez połysku. Blaszki białe do bladokremowych, na starość brązowo plamiste. Trzon biały. Podstawa często z rdzawymi plamkami. **Mięsz biały, wkrótce brązowiejący,** dość twardy i suchy; smak łagodny. Jadalny, bardzo smaczny.

Występowanie: VII-IX; w lasach liściastych i iglastych, zwłaszcza pod dębami, jednak także w lasach świerkowych.

3. **Trująca lisówka pomarańczowa** - często mylona z jadalnym pieprznikiem jadalnym (tzw. kurka)

Trująca – LISÓWKA POMARAŃCZOWA

Kapelusz lejkowaty, o średnicy 2-7 cm, **jaskrawopomarańczowożółty**, rzadziej rudobrazowy, **brzeg silnie podwinięty**. Skórka kapelusza zamszowata i delikatnie oszroniona. Blaszki gęste, rozwidlone, wyraźnie zbiegające na trzon, z wiekiem bledsze. Trzon cylindryczny, przy podstawie węższy, barwy identycznej jak kapelusz i blaszki. **Mięsz pomarańczowy, względnie miękki i elastyczny. Prawie bez zapachu i o łagodnym smaku.**

Występowanie: IX-XI, dość często jesienią w lasach iglastych, rośnie głównie na ściółce, niekiedy również na kawałkach drewna.

Uwaga!!! Nie jest wprawdzie trujący, ale może powodować dolegliwości trawienne, i dlatego też nie jest zalecany do spożycia.

Jadalny – PIEPRZNIK JADALNY(tzw. kurka)

Owocnik kształtu lejkowatego, o brzegach kapelusza podwiniętych lub falisto powyginanych. **Hymenofor w postaci żylastych fałd zbiegających na trzon**. Kapelusz żółto-pomarańczowy, fałdy w kolorze kapelusza. Trzon nieco wygięty, zwężający się ku dołowi, jaśniejszy od kapelusza. **Mięsz biały z odcieniem żółtym**, jędrny, zwarty. Smak u młodych owocników łagodny, u starszych lekko pieprzny.

Występowanie: od VI do X w lasach liściastych i iglastych na kwaśnych glebach.

4. **Niejadalny goryczak żółciowy** - często mylony z jadalnym borowikiem szlachetnym (tzw. prawdziwek)

Niejadalny – GORYCZAK ŻÓŁCIOWY

Kapelusz u młodych owocników półkolisty, później poduchowaty, o średnicy do 10 cm, jasnobrązowy do czerwawobrązowego, powierzchnia delikatnie filcowata, w okresie

deszczu mało lepka. Rurki najpierw brudnobiałe, później brązoworóżowe; trzon wysmukły, z ciemną siateczką o długich oczkach. Miąższ biały, zapach przyjemny, ale smak bardzo gorzki. Przerośnięte owocniki mają różowe rurki; ich gorzki smak można już stwierdzić dotykając czubkiem języka powierzchni kapelusza.

Występowanie: nierzadko pośród ściółki i mchu, zwłaszcza pod sosnami i świerkami.

Uwaga!!! POMIMO ŻE ZAWIERA NIEWIELKIE ŚLADOWE ILOŚCI TRUCIZNY MUCHOMORA CZERWONEGO (MUSKARYNY) NIE JEST W RZECZYWISTOŚCI TRUJĄCY. SMAKUJE BARDZO GORZKO, GORYCZ MAŁEGO OWOCNIKA MOŻE SPOWODOWAĆ NIEPRZYDATNOŚĆ DO SPOŻYCIA CAŁEJ POTRAWY.

Jadalny – BOROWIK SZLACHETNY

(tzw. PRAWDZIWEK)

Kapelusz mięsisty wypukły, gładki, suchy, $\varnothing$ kapelusza 5 – 10 cm. Skórka nie oddziela się od miąższu, barwa od piaskowej do kasztanowatej, ciemnobrązowa czasem z odcieniem karminowym. Hymenofor rurkowy, rurki u młodych owocników prawie białe u starszych żółtooliwkowe, wolne lub zatokowato wcięte, pory drobne, okrągławe.

Trzon gruby, cylindryczny lub baryłkowaty koloru piaskowego z **białą siateczką żyłek**. Miąższ biały niezmienny, mięsisty, jędrny. Jest grzybem najsmaczniejszym, i najbardziej wartościowym z gatunku jadalnych.

Występowanie: od wiosny do późnej jesieni w lasach iglastych i liściastych.

5. **Trująca pieczarka karbolowa (żółtawa) - często mylona z innymi, jadalnymi gatunkami pieczarek**

Trująca – PIECZARKA KARBOŁOWA

Kapelusz biały z gładką powierzchnią, za młodu kulisty, później spłaszczony, w starszym wieku szeroki otwarty, o średnicy do 12 cm; po naciśnięciu żółkniejący. **Błaszki gęste, najpierw różowe, później brązowoczarne.** Trzon wysmukły, z wyraźnym białym podwójnym pierścieniem, często z bulwiastą podstawą. **Biały miąższ, przebarwia się po przekrojeniu bulwy na intensywnie żółty kolor.**

Występowanie: V-X w lasach liściastych i iglastych, parkach i ogrodach, na łąkach.

Uwaga!!! NIEPRZYJEMNIE PACHNIE KARBOLEM LUB ATRAMENTEM. SMAK ODRRAŻAJĄCY. Trujący, powoduje (choć nie u wszystkich ludzi), silne zaburzenia w trawieniu, połączone z mdłościami i wymiotami.

Jadalna – PIECZARKA DWUZARODNIKOWA

Często uprawiana, ale też rosnąca w warunkach naturalnych. Dziko rosnące dopuszczone do obrotu z wyjątkiem młodych egzemplarzy, których blaszki nie poróżwiały. Kapelusz półkolisty, o brzegu podwiniętym, szary z odcieniem brązowym, delikatnie koncentrycznie łuseczkowatym. Blaszki najpierw różowe, później ciemnoczekoladowe. Trzon biały, posiada pierścień, pod pierścieniem delikatnie łuseczkowaty. Miąższ biały, czerwienieje na przekroju, jędrny, mięsisty. **Rośnie w środowisku synantropijnym (skraje dróg, tam gdzie wpływ człowieka).**

Występowanie: od lata do jesieni, w ogródkach na kompoście .

Jadalna – PIECZARKA POLNA

Owocnik o dość dużym kapeluszu, początkowo półkolistym, później spłaszczonym. Barwa kapelusza młodych owocników biała, u starszych szaro-żółtawa. Skórka delikatnie kosmkowata. Blaszki gęste, szerokie, wolne, najpierw różowawe, potem ciemnoczekoladowe. Trzon krótszy niż średnica kapelusza z wąskim pierścieniem, biały. **Mięsz biały, na przekroju nieco różowieje. Smaki zapach anyżowo-grzybowy.**

Występowanie: od V do X na koszonych łąkach, pastwiskach, zwykle rośnie gromadnie tworząc tzw. „czarcie kręgi”

Jadalna – PIECZARKA ZAROŚLOWA

Kapelusz duży, do kilkunastu cm, spłaszczony, rozpostarty u starszych okazów, barwy białawej lub kremowej z żółtym odcieniem. **Po potarciu silnie żółknie.** Blaszki gęste, wolne, najpierw różowe, później ciemnobrązowe. Trzon wysmukły o rozszerzonej bulwiasto podstawie, opatrzone pierścieniem, barwy kremowej, żółknący. Trzon wewnątrz pusty. **Mięsz białawy, po przelamaniu przybiera barwę szaro-brązową.**

Występowanie: od lata do jesieni, w lasach liściastych i iglastych

6. **Trujący mleczaj welnianka** - często mylony z jadalnym mleczajem rydzem

Trujący – MLECZAJ WELNIANKA

Kapelusz u młodych okazów z zawiniętym brzegiem, u starszych płasko rozpostarty, zawsze ze środkiem w kształcie lejka, o średnicy do 10 cm, łososioworóżowy do różowego, z kolistymi pręgami, grubofilcowata, na brzegu kapelusza frędzlowato-kosmkowaty. Blaszki białawe do cielistoróżowych, gęste, zbiegające na trzon. Trzon cylindryczny, białawy lub brązowaworóżowy. **Mleczko niezmiennie białe. Smak bardzo ostry.**

Występowanie: VIII-X; pod brzojami w lasach i parkach, na kwaśnych glebach piaszczystych i gliniastych.

Uwaga!!! Spożycie tego grzyba może wywoływać ciężkie rozstroje żołądkowo-jelitowe. Zawiera żywice o ostrym smaku, które po zjedzeniu owocników bez wstępnego przygotowania powodują mdłości, wymioty i biegunkę.

Jadalny – MLECZAJ RYDZ

Wysoko ceniony.

Kapelusz średnicy 3 – 12 cm, pomarańczowo-ceglasty, czasem z domieszką zielonego. Kapelusz o brzegu podwiniętym. **Na powierzchni gładki z koncentrycznie zaznaczającymi się kręgami.** Blaszki barwy kapelusza, cienkie, kruche zbiegające na trzon, **po uszkodzeniu zielenieją.** Trzon krótki, gładki. wewnątrz pusty, jaśniejsze od kapelusza. Miąższ jest kruchy, przesycony pomarańczowym sokiem o smaku łagodnym i miłym zapachu.

Występowanie: latem jesienią w lasach i młodnikach iglastych (przeważnie świerkowych, sosnowych) czasem na polanach leśnych.

7. **Trująca maślanka wiązkowa - często mylona z jadalną opieńką miodową**

Trująca – MAŚLANKA WIĄZKOWA

Kapelusz średnicy 2-6 płowożółtawy, siarkowożółty do żółtozielonawego, zabarwiony jednolicie lub na szczycie trochę rdzawy, cały nagi lub na brzegu z jedwabiście włókienkowatymi szczątkami osłony, ułożonymi jak stebnowanie. **Błaszki mają żółtozielonawy połysk**, po dojrzeniu są ciemnooliwkowobrązowy. Trzon bladożółtawy, trochę włókienkowaty. **Smak bardzo gorzki.**

Występowanie: V-XI, na martwym drewnie liściastym i iglastym, na leżących pniach i na pniakach.

Uwaga!!! **Może powodować kłopoty trawienne (po ½-3 godzinach powoduje biegunkę i wymioty).**

Jadalna – OPIEŃKA MIODOWA

Kapelusz o śr. 3-10 cm, barwy miodowo-brązowej, na powierzchni suchy, **pokryty drobnymi łuseczkami (ciemnobrązowymi)**. Blaszki najpierw białe, potem beżowe.

Trzon barwy kapelusza, u podstawy czasem żółtawy, wysmukły, często rozszerzający się ku dołowi, zaopatrzony w bladeżółty pierścień, obrączkowany. Miąższ bladocielisty, kremowy. Smak łagodny o cierpkim posmaku.

Występowanie: pospolity, występuje wyrastając gromadnie, często jako bardzo szkodliwy pasożyt drzew. Owocuje jesienią.

Grzyb warunkowo jadalny (tylko kapelusze), gdyż zawiera pewne substancje dla niektórych osób szkodliwe. Należy przed spożyciem obgotować i odlać wodę.

8. **Trująca gąska siarkowa - często mylona z jadalną gąską zieloną**

Trująca – GĄSKA SIARKOWA

Kapelusz średnicy 3-8 cm, siarkowożółty, przeważnie nagi, suchy, jedwabisty. Blaszki siarkowożółte, grubawe, szeroko ustawione. Trzon barwy kapelusza lub z nieco ciemniejszymi włókienkami. Miąższ siarkowożółty. Zapach nieprzyjemny, jak karbidu lub gazu świetlnego.

Występowanie: VII-X w lasach liściastych i iglastych.

Uwaga!!! TRUJĄCA, w stanie surowym zawiera substancje rozpuszczające krew. Gotowana niejadalna z powodu nieprzyjemnego smaku.

Jadalna – GĄSKA ZIELONKA

Owocnik średniej wielkości.

Kapelusz mięsisty, wypukły, kolor zielonkawo-oliwkowy, blaszki siarkowo-żółte, powierzchnia kapelusza jest gładka i czasem lepka, łatwo daje się zdjąć. **Trzon żółtawy. Miąższ kremowy.** Trzon dość długi, prosty, zwykle głęboko tkwiący w piaszczystej glebie. Brak pierścienia i pochwy. U starszych pokryty kosmkami. **Smak i zapach przypomina mąkę i świeże ogórki.**

Występowanie: późną jesienią, w lasach iglastych, na glebach piaszczystych, wzdłuż dróg leśnych.

9. **Trująca piestrzenica kasztanowata** - często mylona z jadalnym smardzem (grzyb w stanie naturalnym pod ochroną!!!! ZBIERAĆ MOŻNA TYLKO OWOCNIKI, KTÓRE WYROSŁY NP. W OGRODZIE!!!!)

Trująca – PIESTRZENICA KASZTANOWATA

Owocnik jest wyraźnie podzielony na główkę i trzon. Główka jest ciemnobrązowa do czerwobrązowej, ma miękko pofalowaną powierzchnię z nieregularną strukturą podobną do mózgu, jej szerokość to ok. 8-10 cm, nie jest pusta; trzon białawy, niekiedy silnie wygięty, ma podłużne fałdy i jest częściowo pusty. Miąższ pachnie przyjemnie, aromatycznie, jest twardy w trzonie, zaś w kapeluszu trochę łamliwy.

Występowanie: III-V w lasach sosnowych na piaskach.

Uwaga!!! PIESTRZENICA KASZTANOWATA JEST GRZYBEM TRUJĄCYM, ZAWIERA GYROMITRYNĘ, ROZPUSZCZALNĄ W WODZIE TRUCIZNĘ USZKADZAJĄCĄ WĄTROBĘ I NERKI. Toksyna nawet przy gotowaniu nie ulega zniszczeniu; zwłaszcza powtórne spożycie piestrzenicy kasztanowatej często prowadzi do przypadków śmiertelnych.

Jadalny – SMARDZ JADALNY

Kapelusz wysokości 3-10 cm, przeważnie jasnobezowy do ochrowego, też szary do prawie czarnego; **owalny lub zastrzony**. Krawędzie jamek ułożone nieregularnie. Trzon biały, kremowy do żółtego, na **powierzchni otrębiasty**.

Występowanie: od IV do V w lasach liściastych i mieszanych, w łąkach, pod jesionami, na nienawożonych łąkach, zazielenionych wysypiskach. W stanie naturalnym jest chroniony.

10. **Trująca czubajeczka ostrołuskowa oraz mogąca zaszkodzić czubajka czerwieniejąca - często mylone z jadalną czubajką kanią**

Trująca – CZUBAJECZKA OSTROŁUSKOWA

Kapelusz mięsisty, u dojrzałych owocników płaski, o średnicy 10-15 cm, jasnobrązowy, prawie zawsze pokryty wyraźnymi ciemnymi rdzawobrązowymi

łuskami, stożkowatymi aż do zaokrąglonych . **Skórka kapelusza często łuskowato popękana, między pęknięciami widać biały miąższ kapelusza.** Blaszki bardzo gęste, często rozwidlone, białe, nieprzyrośnięte do trzonu. Trzon o wysokości do 10 cm, cylindrycznie pusty, u podstawy lekko bulwiasty, barwy kapelusza, z szerokim i błoniastym, od strony górnej białawym pierścieniem, który się nie przemieszcza. Poniżej pierścienia czerwono-brązowy kosmkowata-łuseczkowaty. Miąższ miękki i zabarwiony na biało, **pachnie wyraźnie jak gaz-nie należy go próbować!**

Występowanie: VIII-X; w lasach liściastych i iglastych, w parkach i ogrodach, na glebach luźnych, z dużą zawartością próchnicy.

Uwaga!!! LEKKO TRUJĄCA; NIEJADALNA Z POWODU NIEPRZYJEMNEGO ZAPACHU.

Trująca/niejadalna – CZUBAJKA CZERWIENIEJĄCA (ODMIANA BOHEMICA)

(odmiana czubajki czerwieniejącej, która występowała na wysypiskach śmieci, obecnie kiedy śmieci „przywędrowały do lasu” rozprzestrzeniła się w lesie i stanowi duże zagrożenie toksykologiczne).

Owocniki dość duże, bardzo podobne do czubajki kani. Kapelusz średnicy 10-18 cm, z **jasnobrązowymi, welnistymi łuskami.** Początkowo zamknięty kulisty, później stożkowaty,

w końcu płaski z nieznacznym, gładkim garbkiem. **Trzon bładny, prawie gładki, bez zygzakowatego wzorku, wewnątrz pusty**, o wysokości do 15 cm z szeroką bulwiastą podstawą, w górnej części pierścień. **Miąższ szafranowo-czerwonawo nabiegający**. Blaszki wolne, gęste, brudnobiałe, u starszych ciemnieją. Uszkodzone barwią się na pomarańczowo lub czerwono. Ostrze blaszek czasem czerwonobrazowawe.

Występowanie: VIII-X, w parkach i ogrodach, na glebie żyznej, zawierającej dużo kompostu w lasach liściastych i mieszanych, często w rzędach i czarcich kręgach.

Uwaga!!! **Odmiana ogrodowa (wyrasta w środowisku synantropijnym, np. kompostownik, wysypisko śmieci) jest jadalna, lecz nie każdy ją znosi; zdarzały się wypadki zatrucia (przejściowe mdłości i wymioty); może powodować objawy podobne do tych występujących po spożyciu muchomora sromotnikowego. Grzyb ten nigdy nie stanowił problemu, ponieważ występował tylko na wysypiskach śmieci, gdzie nie zbiera się grzybów. W ostatnich czasach coraz więcej śmieci znaleźć można w lasach, dlatego grzyb ten „przywdrował” ze śmieciami do lasu, rozprzestrzenił się i zaczął stanowić problem toksykologiczny**

Jadalna – CZUBAJKA KANIA (sowa)

Owocnik w kształcie parasola. Kapelusz u młodych kulisty, u dojrzałych z garbkiem na szczycie, średnica nawet do 20 cm. Powierzchnia pokryta szaro-brązowymi łuskami. Hymenofor blaszkowy, blaszki białawe, szerokie, wolne, gęste.

Trzon wysmukły, wysoki, u podstawy zakończony bulwą. **Powierzchnia szaro-brązowa, z ciemniejszym deseniem. Na trzonie ruchomy pierścień.** Miąższ biały, niezmienny.

Jadalny tylko kapelusz, trzon łykowaty, wewnątrz pusty.

Występowanie: rośnie w przerzedzonych lasach, przede wszystkim w liściastych i na skraju lasów, przeważnie grupami.

Literatura:

1. Ewald Gerhardt „Grzyby. Wielki ilustrowany przewodnik. Ponad 1000 opisanych gatunków” KDC Klub Dla Ciebie”, Warszawa 2006.
2. Przewodnik. Grzyby; łatwe i pewne rozpoznawanie.
3. M. Svrcek, B. Vancura „Grzyby środkowej Europy” PWR i L, Warszawa 1987

Opracowane przez:

Alina Maciąg
Grzyboznawca
WSSE w Poznaniu